

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 czerwca 2015r. (...) Sp. z o.o. w W. domagała się zasądzenia od pozwanej A. K. kwoty 1080,38 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że wierzytelność względem pozwanego nabył na podstawie umowy o zakupie wierzytelności z dnia 20 lutego 2012 r. od Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W., z którą A. K. po złożeniu w dniu 30 września 2008 r. wniosku o wyrażenie zgody na powtórzenie seminarium dyplomowego licencjackiego w roku akademickim 2008/2009 oraz pozytywnej decyzji Dziekana z dnia 10 października 2008 r., zobowiązała się do uiszczania czesnego zgodnie ze statutem szkoły. W dniu 6 sierpnia 2009 r. Dziekan Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W. wydał decyzję o skreśleniu pozwanej z listy studentów z powodu niezłożenia pracy dyplomowej w regulaminowym terminie. Ponadto pozwana nie opłaciła czesnego za miesiąc październik 2008 r. w kwocie 588,60 złotych

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 30 czerwca 2015 r., sygn. akt I Nc 1107/15 powództwo zostało w całości uwzględnione /k.33/ i wobec uprawomocnienia się nakazu z dniem 11 sierpnia 2015 r., a w dniu 30 sierpnia 2015 r. nadana mu została klauzula wykonalności.

W dniu 24 marca 2016 r. pełnomocnik pozwanej A. K. złożył zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 grudnia 2015 r. o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w sprawie I Nc 1105/15, podnosząc w uzasadnieniu, że korespondencja kierowana do niej przez powoda oraz Sąd była wysyłana na błędny adres, podczas gdy powód znajdował się w posiadaniu aktualnego adresu, która pozwana wskazała na podaniu w dniu 30 września 2008 r. (k.22).

Wobec powyższego orzeczeniem z dnia 29 marca 2016 r. Sąd uchylił zarządzenie z dnia 11 sierpnia 2015 r. o stwierdzeniu prawomocności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 30 czerwca 2015 r. sygn. akt I Nc 1107/15 oraz uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wskazanemu wyżej (k.53-53verte).

W dniu 16 maja 2016 r. pełnomocnik powódki złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w dniu 30 czerwca 2015 r. w sprawie I Nc 1107/15, w którym przyznał, że strona pozwana nie kwestionuje, że w okresie za który naliczono czesne tj. październik 2008 r. była studentką szkoły lecz podnosił zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 118 kc i wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwana na rozprawie w dniu 4 października 2016 r. podtrzymywała zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia /k. 76 verte/.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyższa Szkoła Handlu i Finansów (...) w W. jest niepubliczną uczelnią wyższą wpisaną do rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych. Od roku 1995 uczelnia posiadała uprawnienia między innymi do kształcenia w systemie studiów licencjackich /k. 21-22 verte – odpis z rejestru, niesporne/.

A. K. wnioskiem z dnia 30 września 2008 r. skierowanym do Dziekana Wydziału Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W. zwróciła się o wyrażenie zgody na powtórzenie seminarium dyplomowego licencjackiego w roku akademickim 2008/2009. Decyzją dziekana z dnia 10 października 2008 r. wyrażono zgodę A. K. na powtórzenie seminarium dyplomowego po uiszczeniu opłaty przewidzianej przepisami szkoły /k.22/.

A. K. nie złożyła w terminie przewidzianym w regulaminie pracy dyplomowej i z dniem 6 sierpnia 2009 r. pozwana skreślona została z listy studentów. /k. 27 decyzja o skreśleniu z listy studentów/.

Powód – nabywca wierzytelności sporządził w dniu 1 marca 2012 r. adresowane do pozwanej, wezwanie do zapłaty kwoty 841,99 złotych tytułem niezapłaconego czesnego wraz z odsetkami za uchybienie terminowi płatności /k.30-30 verte - kopia zawiadomienia/zgodnie z wystawionym przez Wyższą Szkołę Handlu i Finansów (...) w W. dokumentem księgowym z dnia 2 lutego 2012 r. (k.23)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i w związku z tym zasługuje na uwzględnienie.

U podstaw wysuwanego przez (...) Sp. z o.o. w W. żądania zapłaty wierzytelności nabytej od Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W., stał fakt bycia studentem przez A. K., która zgodnie z decyzją Dziekana z dnia 10 października 2008 r. o wyrażeniu zgodny na potarżanie seminarium dyplomowego licencjackiego była zobowiązany do wniesienia opłaty zgodnie z regulaminem szkoły oraz zarządzeniem Rektora Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W. Nr (...) z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie opłat czesnego w roku akademickim 2008/2009 /k. 42-44 verte/.

A. K. nie kwestionowała, że była studentem Wyższej Szkoły Handlu i Finansów (...) w W.. Pozwana nie kwestionowała również prawdziwości twierdzeń powoda o obowiązku zapłaty na rzecz powoda dochodzonej kwoty, nie kwestionując również załączonego do pozwu dokumentu księgowego szkoły z dnia 2 lutego 2012 r. potwierdzającego zadłużenie z tytułu nieopłaconego czesnego (k.23) oraz wezwania do zapłaty wystawionego przez powoda w dniu 1 marca 2012 r.

W związku z podniesieniem przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie, Sąd zobowiązany był rozważyć zasadność tego zarzutu, a to w związku z jego najdalej idącym skutkiem, jakim jest pozbawienie wierzyciela możliwości skutecznego dochodzenia roszczenia.

Mając na uwadze źródło żądania pozwu jakim była odpłatność za studia zawarta przez pozwaną z Wyższą Szkołą Handlu i Finansów (...) w W., decyzją Dziekana z dnia 10 października 2008 r. termin przedawnienia dochodzonego w sprawie roszczenia wynosi 10 lata, zgodnie art. 118 k.c. Roszczenie powoda nie dotyczy wbrew twierdzeniom strony pozwanej świadczenia okresowego. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika pozwanej z uzasadnienia pozwu, świadczenie nie polegało bowiem na uiszczaniu należności w powtarzających się regularnych odstępach czasu przez okres trwania stosunku prawnego lecz sprowadzało się do obciążenia pozwanej jednorazową opłatą, co wynika z treści decyzji Dziekana „... Po uiszczeniu opłaty przewidzianej przepisami (...) ...”. oraz z faktu, że od pozwanej nie wymagano innych opłat za rok akademicki 2008/2009, aniżeli jednorazowej opłaty czesnego za październik 2008 r. pomimo, że decyzja o skreśleniu z listy studentów została wydana w sierpniu 2009 r. po upływie całego roku akademickiego.

Ponadto należy wskazać, że stosunek prawny zawarty został pomiędzy Wyższą Szkołą Handlu i Finansów (...) w W. oraz A. K. pod rządami ustawy z dnia 27 lipca 2005r. – Prawo o szkolnictwie wyższym /tekst jednolity Dz.U. z 2012r. poz. 572 ze zm./ i nie można stosować dla umów zawartych pod rządami tej ustawy trzyletniego okresu przedawnienia wprowadzonego nowelą, która weszła w życie w dniu 1 października 2014r. i dotyczy wyłącznie szkół publicznych. Należy w tym miejscu przytoczyć tezę z Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 r. III CZP 67/15, który wypowiedział się wprost, że „Do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia określoną w umowie zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 października 2009 roku (Dz. U. z 2005 r., Nr 164, poz. 1365), w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014, poz. 1198), miał zastosowanie dziesięcioletni termin przewidziany w art. 118 k.c.”. Sąd wydający wyrok w niniejszej sprawie w zupełności podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w przytoczonej wyżej uchwale, które w pełni stabilizuje i w wyczerpującym stopniu uzupełnia orzecznictwo w sprawach dotyczących terminu przedawnienia od opłat za studia.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stało się wymagalne. Ustawa nie definiuje pojęcia wymagalności roszczenia, a w doktrynie przyjmuje się zgodnie, że przez wymagalność należy rozumieć stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej

mu wierzytelności. Jest to stan potencjalny, o charakterze obiektywnym, którego początek następuje od chwili, kiedy wierzytelność zostaje uaktywniona. Wówczas też następuje początek biegu przedawnienia i dopuszczalność potrącenia – art. 498 § 1 k.c.

Jak to wynika z dokumentów złożonych do akt sprawy oraz z uzasadnienia pozwu dochodzone roszczenie stało się wymagalne w dniu 31 października 2008 r. Liczony w powyższy sposób termin przedawnienia dochodzonego roszczenia upływa zatem najpóźniej w dniu 30 października 2018 r., czyli po upływie 10 lat od wymagalności roszczenia i po tej dacie pozwana mogłaby skutecznie podnieść zarzut przedawnienia roszczenia.

Powództwo w niniejszej sprawie wniesione zostało w dniu 19 czerwca 2015 r., czyli przed upływem dziesięcioletniego terminu przedawnienia roszczenia.

W świetle powyższych rozważań, Sąd nie stwierdził istnienia po stronie pozwanej uprawnienia do uchylenia się od zaspokojenia roszczenia powoda w drodze podniesienia zarzutu przedawnienia w oparciu o przepis art. 118 § 1 k.c. W konsekwencji powództwo wniesione w niniejszej sprawie należało uznać za zasadne.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.